

хора своя частна работа? Какво интересно има въ това, че нѣкого си щѣли да бѣсятъ?!

Меминъ-паша спря кривата си магарича, дигна високо зеления парцалъ и даде команда — „стой“. Това показваше, че шествието бѣ стигнало до единъ отъ опрѣдѣленитѣ пунктове на града, гдѣто *глашатая* трѣбваше да обяви на населението това, което му бѣ заръчено отъ градоначалството. Шествието се спря прѣдъ едно турско кафене, посѣщавано отъ чиновницитѣ на велиетското управление. Глашатая отвори уста, но още на първата фраза го спря единъ господинъ, облеченъ въ чиновническо „сетре“.

— Млъкъ, не викай! Слава Богу знаемъ да четемъ — каза *сетрето* и се приближи до бунтовника.

Въ единъ мигъ кафенето се испраздни; всичкитѣ му посѣтители се натрупахъ околото *пашата на комититѣ*. Едно късо, но живо и засмѣно до ушитѣ, ефенди, облечено въ „чиовническо сетре“, се изстъпи прѣдъ бунтовника и съ високъ и пискливъ гласъ прочете *илляла*.

— Смъртъ, смъртъ на *подстрѣгателитѣ народни!* — въ единъ гласъ изгърмя тълпата отъ чиновници.

— Какъвъ контрастъ между това, що се говори въ иляма, и това, що виждаме прѣдъ себе си! . . . Нима това е било челоуѣка, за когото толкова много се писа въ *париградскитѣ вѣстници!* Това ли е било то *безстрашния Займовъ*, който бѣ казалъ въ Видинския арестъ на кореспондента на в. „Важтъ“: „Другаритѣ ми загинахъ на балкана, азъ ще увисна на бѣсиката, но не забравяйте, че нашитѣ гробове въ бждѣщето ще бждатъ мълчаливи агитатори на идеята, за която се пожъртвовахме!“ — Та това ли е било то бунтовника съ името на когото вѣстницитѣ п роглушихъ ушитѣ на хората?! . . . — високо говореше едно благообразно ефенди, началникъ кабинета при варненското губернско управление.

— Господине, не ли ви е страхъ отъ бѣсиката? — попита благообразното ефенди осждения на смъртъ бунтовникъ.

— Страхливитѣ не бѣсятъ — сардонически отговори бунтовника.

Шествието потегли къмъ кафенето на „*Пенчо Мжглата*“. Меминъ-паша спря тълпата при турскитѣ гробища и се провикна гърлесто по адреса на умрѣлитѣ мюсюлмане: „ей, вие тамъ починали мюсюлмани, станете отъ гробоветѣ да видите *пашата на комититѣ*; ако нещете да станете, то чуйте какво ще ви кажа: утрѣ въ 8 часа на бѣленската капия *пашата на комититѣ* ще виси на бѣенлъката; чуйте това и спокойно спете; глуритѣ нѣма скоро царството си да отъематъ“.